

Chopina Fryderyka

Dzielnice: Wesoła

Osiedla:

Atrybuty:

Rok utworzenia nazwy:

Opis

Fryderyk Franciszek Chopin (1810-1849) - kompozytor, pianista, najwybitniejszy muzyk okresu romantyzmu. Pochodził z Żelazowej Woli, jednak już jako kilkumiesięczne dziecko znalazł się wraz z rodzicami i rodzeństwem w Warszawie. Początkowo mieszkał w Pałacu Saskim, później w prawym pawilonie Pałacu Kazimierzowskiego (gdzie sąsadował m.in. z Kazimierzem Brodzińskim, Samuelem Bogumiłem Lindem i małym Oskarem Kolbergiem) a jego ostatnim stołecznym adresem był Pałac Krasińskich przy Krakowskim Przedmieściu. Jeszcze zanim poszedł do szkoły (uczył się w Liceum Warszawskim i Szkole Głównej Muzyki), zapoznał się z grą na fortepianie - początkowo za sprawą matki, potem zaś Wojciecha Żywnego. Pierwszy publiczny występ dał w 1818 roku w Pałacu Kaznowskich, mając już na swoim konie publikację pierwszej swojej kompozycji - "Poloneza g-moll". Do końca swojego pobytu w stolicy koncertował jeszcze m.in. w wielu prywatnych mieszkaniach a publicznie w Teatrze Narodowym i Resursie Kupieckiej, dając łącznie ponad 30 koncertów, szlifując swój talent pod kierunkiem Józefa Elsnera. Z Warszawy wyjechał na krótko przed wybuchem powstania listopadowego i osiadł w Paryżu. Początkowo dawał koncerty, z czasem stał się tylko kompozytorem. W swym dorobku miał m.in. 57 mazurków, 19 nokturnów, liczne polonezy i preludia, dwa cykle etiud, 4 scherza i tyleż ballad. Ciężko chory na gruźlicę (wg najnowszych badań być może mukowiscydozę), nieszczęśliwie lokujący swe uczucia (m.in. w Marii Wodzińskiej i George Sand), zmarł w Paryżu.

Spoczywa:

Cmentarz Pere Lachaise w Paryżu.

Serce kompozytora zostało sprowadzone do Warszawy w 1850 roku i znajduje się w drugim filarze po lewej stronie nawy głównej kościoła św. Krzyża (pomnik powyżej urny zaprojektował w 1880 roku Leandro Marconi).

Upamiętnienia:

ul. Krakowskie Przedmieście 5 - tablica pamiątkowa na ścianie pałacu Raczyńskich w którym mieszkał przed wyjazdem z Polski (odślonięcie - 2 XI 1930 roku).

ul. Krakowskie Przedmieście 26\28 - tablica pamiątkowa z piaskowca na szczytowej ścianie gmachu prorektoratu Uniwersytetu Warszawskiego, gdzie mieszkał w latach 1817-1827.

Pomnik dłuta Waława Szymanowskiego, wystawiony w 1926 roku na terenie Łazienek, zniszczony przez hitlerowców w 1940 roku, odtworzony w roku 1958.

Do 1954.04.12 był patronem dzisiejszych ulic: Dusznickiej i Pianistów, do 1954.05.20 ulic: Gimnazjalnej oraz Wagonowej, do 1957.05.28 ul. Wspomnień, do 1960.05.05 ulic: Nokturnu i Majorki zaś do 1979.01.01 ul. Henryka Opieńskiego.

Ciekawostki

Stan obecny:

Data nadania nazwy:
